

pair i tuple

Objektno programiranje - 3. vježbe (1. dio)

Sebastijan Horvat

Prirodoslovno-matematički fakultet,
Sveučilište u Zagrebu

22. ožujka 2023. godine

- treba zaglavlje **utility**
- predložak (poput spremnika) iz kojeg generiramo određeni tip
- za držanje dva podatka - za svaki navodimo tip

Primjer.

```
pair<string, string> a;  
pair<string, size_t> b;  
pair<string, vector<int>> c;  
pair<string, string> d{"abc", "def"};  
cin >> d.first >> d.second;
```

- u posljednjem umjesto defaultnih vrijednosti (dva prazna stringa), inicijalizirali smo svaki član para
- direktan pristup elementima para: `first` i `second`

Funkcija za stvaranje para

`make_pair(v1, v2)`

- vraća par inicijaliziran s `v1` i `v2` - tip određen iz tipova od `v1` i `v2`

Primjer. Funkcija koja vraća par:

```
pair<string, int> fja(vector<string> &v) {  
    if (!v.empty())  
        return {v.back(), v.back().size()};  
    else  
        return pair<string, int>();  
}
```

Pitanje. Što će se ispisati:

```
vector<string> vek{"ab", "cd", "efg"};  
auto p = fja(vek);  
cout << p.first << " " << p.second << endl;
```


Malo priče o & s prethodnog slajda

Primjer.

```
void zamjena(int &a, int &b) {  
    int temp = a;  
    a = b;  
    b = temp;  
}  
  
int main(void) {  
    int a = 10, b = 20;  
    zamjena(a, b);  
    cout << a << endl << b << endl;  
    return 0;  
}
```

Pitanje. Koja je razlika: [pass-by-reference/value/pointer?](#)

Primjer. Što se ispiše?

```
pair<string,int> a = {"ab", 2},  
    b("ab",1), c = a, d(b);  
cout << (a < b) << endl  
    << (a != d) << endl  
    << (a == c) << endl;
```

- potrebno zaglavlje **tuple**
- par imao točno dva člana - predložak `tuple` može imati proizvoljan (ali fiksni!) broj članova
- korisno ako želimo „nabrzinu“ zapakirati podatke u jedan objekt
- treba navesti tip i ime svakog člana

Primjer.

```
tuple<size_t, size_t, size_t> triNule;  
tuple<string, vector<double>, int, list<int>>  
    a("bc", {3.14, 2.7}, 42, {0,1,2});  
tuple<size_t, size_t, size_t> triB{1,2,3};  
auto b = make_tuple("abc", 3, 20.00);
```

- tip od `b` je `tuple<const char*, int, double>`

tuple - pristupanje elementima

- koristimo predložak za funkciju **get**
- obavezni eksplicitni argument predloška je pozicija člana kojem pristupamo (brojimo od 0) - za tuple objekt vraća referencu na traženi član

Primjer.

```
tuple<string, int, double> t("ab",2,3.4);  
get<1>(t) *= 5;  
cout << get<0>(t) << endl  
      << get<1>(t) << endl  
      << get<2>(t) << endl;
```

- za usporedbu moramo imati isti broj članova
- odgovarajući članovi moraju se moći usporediti

Primjer.

```
tuple<string, string> t1("1", "2");  
tuple<size_t, size_t> t2(1, 2);  
bool b = (t1 == t2);    ✗  
tuple<size_t, size_t, size_t> t3(1, 2, 3);  
b = (t2 < t3);    ✗  
tuple<size_t, size_t> t4(0, 0);  
b = (t4 < t2);    ✓
```


Zadatak

Česta upotreba `tuple` - kad funkcije trebaju vratiti više vrijednosti.

Učitati riječi (do EOF) u vektor. Pomoću funkcije pronaći sve riječi iz unosa koje imaju barem dva slova 'a' i barem dva slova 'b', te ih sve vratiti u posebnom vektoru (zajedno s brojem pojava tih slova u njima). Nakon toga u glavnom programu ispisati sve te riječi i broj pojava 'a' i 'b' u njima.

Primjer.

Ulaz:	zid abba abeceda abrakadabra javor baraba
Izlaz:	abba, a: 2, b: 2 abrakadabra, a: 5, b: 2 baraba, a: 3, b: 2

Napomena. Funkcija `std::count` (`begin, end, val`) iz zaglavlja `algorithm` prima iteratore `[begin, end)` i vraća broj elemenata iz tog raspona koji su jednaki `val`.

Napišite program koji od korisnika učitava uređene trojke cijelih brojeva (do EOF). Potrebno je spremiti učitane trojke u vektor te ga sortirati ulazno prema najvećoj vrijednosti u pojedinoj trojci. Primjerice, (2, 3, 4) je u tom smislu manji od (1, 6, 2) jer vrijedi $4 < 6$. Ispišite tako sortirane točke.

Primjer - ulaz:

```
1 2 3
2 4 1
6 2 5
1 6 9
5 5 5
3 8 1
```

Primjer - izlaz:

```
(1,2,3)
(2,4,1)
(5,5,5)
(6,2,5)
(3,8,1)
(1,6,9)
```

Uputa. U zaglavlju `algorithm` imamo funkcije [`std::max`](#) i [`std::sort`](#).